



نماز امیرالمؤمنین (امام علی) (ع)

و از جمله نمازها، نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است؛ شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که فرمود هر که از شماها چهار رکعت نماز امیر المؤمنین علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و حاجت‌های او برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و پنجاه مرتبه قل هو الله أحد و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آن حضرت است

سُبْحَانَ مَنْ لَا تَدِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ

پاک و منزّه است خدایی که نشانه‌هایش نابود نمی‌شود منزّه است خدایی که گنج‌هایش نقصان نمی‌یابد

سُبْحَانَ مَنْ لَا أَضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ

منزه است خدایی که مفاخرش زوال نخواهد یافت منزّه است خدایی که آنچه نزد اوست (از خیر و نعمت‌هایش) تمامی ندارد

سُبْحَانَ مَنْ لَا أَنْقِطَاعَ لِذِّتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ أَحَدًا فِي أَمْرِهِ

منزه است خدایی که دوران سلطنتش ابدی است منزّه است خدایی که در کارش هیچکس را شریک نمی‌گرداند



سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ

منزه است خدایی که غیر او خدایی نیست.

پس دعا کند بعد از این و بگوید:

يَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِ بِهَا رَحْمَ عَبْدِكَ يَا اللَّهُ نَفْسِي نَفْسِي

ای خدایی که از گناهان بندگان در گذشته و کیفر نمی کنی به حال این بندهات ترحم فرما خدایا مرا به کرمات دریاب

أَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ أَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ أَيَا رَبَّاهُ

من بنده توام ای سید و مولای من من بنده توام که در حضور توبه دعا آمده‌ام ای پروردگار

إِلَهِي بِكَيْنُونَتِكَ يَا أَمْلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ يَا غِيَاثَاهُ

خدایا به سر ذات تو قسم ای آرزوی من ای مهربان بر خلق ای فریادرس خلق

عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَهُ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ يَا مُجْرِي الدَّمِ فِي عُرُوقِي (عَبْدُكَ)

من بنده توام آن بنده‌ای که به کلی بیچاره است ای منتهای آرزوی من ای گرداننده خون در عروق من



يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ يَا هُوَا يَا هُوَا يَا رَبَّاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ

ای آقای من ای صاحبم ای هو ای هو ای پروردگار عالم این بنده بنده بیچاره توست

لَا حِيلَةَ لِي وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا أَجِدُ مَنْ أَصَانِعُهُ

که از خود هیچ ندارد و بر نفع و ضرر خودش هیچ توانایی نیست و کسی که از او چاره جویم نمی یابم

تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّي

اسباب چاره‌ها همه از من قطع شده است و هر جا گمان نیک می بردم از نظرم نابود گردید

أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقَمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هَذَا الْمَقَامَ

اینک روزگار مرا تنها و غریب به درگاه تو آورده که در پیشگاه حضور تو ایستاده‌ام

يَا إِلَهِي بَعْلِمِكَ كَانَتْ هَذَا كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعُ بِي وَلَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي

ای خدای من آنچه گفتم همه مشهود علم ازلی توست تا تو (به لطف و احسان) با من چه کنی و کاش

می دانستم که پاسخ دعای من چه خواهی فرمود

أَتَقُولُ نَعْمَ أَمْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا عَوْلي يَا عَوْلي

آیا دعایم اجابت کرده یا رد می کنی پس اگر رد کنی مرا و از تو محروم شوم پس وای بر من... ای وای بر فقر و

بینوایی من...



يَا شَقَوْتِي يَا شَقَوْتِي يَا شَقَوْتِي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي

ای وای بر شقاوت و بدبختی من... ای وای بر ذلت و خواری من...

إِلَى مَنْ وَمِنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ مَاذَا أَوْ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ أَلْجَأُ

دیگر بسوی که روم و از که و نزد که و چگونه و یا به چه درگاه پناه آورم

وَمَنْ أَرْجُو وَمَنْ يُجِدُ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ تَرَفُّضَنِي يَا وَاسِعَ الْمُعْفِرَةِ

و به جود و احسان که امیدوار باشم هنگامی که ای خدا تو مرا رد کنی (و از درگاه کرمت برانی) ای وسیع بخشش

وَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَالرَّجَاءُ لَكَ فَطُوبَى لِي أَنَا السَّعِيدُ وَأَنَا الْمُسْعُودُ فَطُوبَى لِي

و اگر مرا قبول کنی و مقبول درگاه تو شوم چنانکه گمان من به تو این است و امیدم به کرم تو چنین پس در این حال خوشا بر احوال من منم در این صورت سعادت مند و خوشبخت پس خوشا بر احوال من

وَأَنَا الْمَرْحُومُ يَا مَرْحَمٌ يَا مَرْتَفٌ يَا مُتَعَطِّفٌ يَا مُتَجَبِّرٌ (مُتَحَنِّنٌ) يَا مُتَمَلِّكٌ يَا مُقْسِطٌ

و من لایق ترحمم ای خدای بسیار رحیم و رءوف و بسیار مهربان ای خدای بسیار جبار و مقتدر ای خدای عادل دادگر



لَا عَمَلَ لِي أَبْلُغُ بِهِ نَجَاحَ حَاجَتِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكْنُونِ غَيْبِكَ وَاسْتَقَرَّ عِنْدَكَ

مرا عملی که قابل بر آمدن حاجتم باشد نیست از تو درخواست می کنم به حق آن اسمی که در سر غیب خود پنهان داشته‌ای و نزد تو محفوظ است

فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَيَّ شَيْءٌ سِوَاكَ أَسْأَلُكَ بِهِ وَبِكَ وَبِهِ

و از نزد تو بسوی هیچکس غیر تو خارج نخواهد شد از تو به آن اسم مستثلت می کنم بحق آن اسم و بحق خودت و آن نام

فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَأَشْرَفُ أَسْمَائِكَ لِأَشْيَاءٍ لِي غَيْرِ هَذَا وَلَا أَحَدًا أَعُوذُ عَلَىٰ مِنْكَ

که اجل و اشرف نامهای توست مرا به غیر از این نام توسلی نیست و کسی بیش از تو بر من سودمند نیست

يَا كَيْنُونُ يَا مَكُونُ يَا مَنْ عَرَّفَنِي نَفْسَهُ يَا مَنْ أَمَرَ نِي بِطَاعَتِهِ

ای هستی صرف ای هست کن جهان هستی ای کسی که خود را به من شناسا کردی ای خدایی که مرا به طاعت خود امر کردی

يَا مَنْ نَهَانِي عَنِ مَعْصِيَتِهِ وَيَا مَدْعُوًّا مَسْئُولُ يَا مَطْلُوبًا إِلَيْهِ

و از عصیان خود نهی فرمودی ای کسی که همه تو را می خوانند و از تو می خواهند و مطلوب همه تویی



رَفَضْتُ وَصِيَّتَكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي وَلَمْ أَطِعْكَ وَلَوْ أَطَعْتُكَ فِيمَا أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي مَا قُمْتُ إِلَيْكَ فِيهِ

ای خدا من سفارش تو را ترک گفتم و اطاعتت نکردم و اگر در آنچه مرا امر می فرمودی تو را اطاعت می کردم البته برای هر امر بدرگاه تو می آمدم مرا کفایت می فرمودی

وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَّتِي لَكَ رَاجٍ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ

و من با وجود آنکه معصیت تو کردم به لطف تو امیدوارم پس حاجتم برآور و بین من و امیدها که به تو دارم جدایی میفکن

يَا مُرَحِّمًا لِي أَعِزَّنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَ مِنْ خَلْفِي وَ مِنْ فَوْقِي وَ مِنْ تَحْتِي وَ مِنْ كُلِّ جِهَاتِ الإِحَاطَةِ بِي

ای بسیار مهربان با من از هر شری که از پیش رو و پشت سر و بالا و زیر و از هر جانب به من احاطه کند مرا در پناه خود گیر

اللَّهُمَّ مُحَمَّدٌ سَيِّدِي وَ بَعْلِي وَ لِي وَ بِالْأُئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

خدایا تو را قسم می دهیم به محمد (ص) سید من و به علی مولای من و به ائمه هادیان من علیهم السلام

اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِكَ وَ رَأْفَتَكَ وَ رَحْمَتَكَ وَ أَوْسِعْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ

که درود و تحیت و رأفت و رحمتت را بر ما مقرر بدار و رزق خود را بر ما وسیع گردان



وَاقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَجَمِّعْ حَوَائِجَنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و دین ما ادا فرما و کلیه حاجت‌های ما برآور ای خدا ای خدا ای خدا تنها تو بر همه امور عالم توانا هستی.

پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بجا آورد و این دعا را بخواند چون فارغ شود نماز ما بین او و خداوند تعالی گناهی مگر آنکه آمرزیده شود مؤلف گوید که احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز در شب و روز جمعه وارد شده و اگر بعد از نماز بگوید:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَآلِهِ

بار الها! بر پیامبر عرب زبان و خانواده او درود فرست

وارد شده که گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و تشنگی قیامت را از او رفع کند